

‘पुनः प्रतिसम्बद्धमपि द्विरभिधीयते तत् पुनरुक्त-
दोषाधिकं तच्च पुनरुक्तं द्विविधं, अर्धपुनरुक्तं
शब्दपुनरुक्तञ्च । तत्रार्थपुनरुक्तं नाम यथा,—
“भेषजमौषधं साधनम्” इति, शब्दपुनरुक्तं
“पुनर्भेषजं भेषजम्” इति चरकः ॥)

आधिज्ञः, चि, (आधि + ज्ञा + क ।) वक्रः । य-
थितः । इत्यजयपालः ॥

आधिदैविकं, चि, (आधि + देव + ठञ् । अनु-
श्रुतिकादीनां च इत्युपभयपदद्विजः) दुःखविशेषः ।
तदुद्यथा, “आधिदैविकं यत्प्राज्ञसविनायकप्र-
हाद्यावेक्षणबन्धनम्” इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ॥
(देवतामधिकृत्य, प्रवृत्तं, दाहशीतादिजनितं दुःखं ।
अतिवातादिदृष्ट्यादिहेतुकं दुःखं । देवतामधि-
कृत्य प्रवृत्तं शास्त्रम् । यथा मनुः ६ । ८३ ।
“अधिवृत्तं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च ।
आध्यात्मिकञ्च सततं वेदान्ताभिहितञ्च यत्” ॥
“तत्तु सप्तविधे व्याधौपनिपतति” इति सुश्रुतः)

आधिपत्यं, स्त्री, (आधिपति + अच् ।) अधिपते-
र्भावः । स्वामित्वं । प्रभुत्वं । ऐश्वर्यं । यथा,
“नहि प्रपश्यामि ममापनुद्यात्
यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणां ।
अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि आधिपत्यम्” ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्यायः ८ ॥
(यथा मनुः १२ । १०० ।
“सर्वलोकाधिपत्यञ्च वेदशास्त्रविदहति”)

आधिभोगः, पुं, (आधेर्बन्धकस्य भोगः ।) बन्धक-
द्रव्यस्य भोगः ॥
आधिभौतिकं, चि, (आधिभूत + ठञ् । अनुश्रुति-
कादीनां चेत्युपभयपदद्विजः) दुःखविशेषः । यथा ।
“वाह्योपायसाध्यं दुःखं देहा । आधिभौतिकं आ-
धिदैविकञ्च । तत्राधिभौतिकं मानुषयष्टदृग्ग-
त्तिसरीरूपस्थावरनिमित्तं” इति साङ्ख्यतत्त्व-
कौमुदी ॥ (“तत्तु सप्तविधे व्याधौपनिपतति” ।
इति सुश्रुतः ॥)

आधिमन्यवः, पुं, (आधि + मन्यु + अच् ।) ज्वररोगिः ।
इति हारावली ॥

आधिवेदनिकं, चि, (आधि + विद् + ल्युट् । त-
दधि + वेदन + ठञ् ।) द्वितीयविवाहार्थं प्रथमस्त्रियै
दत्तश्चनादि । यथा,—
“अधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं समं ।
न दत्तं स्त्रीधनं यस्यै दत्ते तद्वै प्रकीर्तितं” ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥

आधुतः, चि, (आङ् + धु + क्तः ।) आधूतः ।
कम्पितः । इत्यमरटीकायां शयमुकुटः ॥

आधुनिकः, चि, (अधुना + ठञ् ।) अधुनाजातः ।
नवः ॥

आधूतः, चि, (आङ् + धू + क्तः ।) कम्पितः । इत्य-
मरः ॥ (विक्षिप्तः, अभिभूतः, व्याकुलितः ।
आन्दोलितः, ज्वलितः । यथा, रघुवंशे, १ । ३८ ।
“पृथ्वादेभ्यस्त्वैवेति राधूतवनराजिभिः”)

आधेयं, चि, (आङ् + धा + यत् ।) आधारस्थित-

वस्तु । यथा । शाब्दबोधे चैकपदार्थे अपरपदार्थ-
संसर्गः संसर्गमर्थ्यादया भासते । स च क्वचिद्देदः
क्वचिदतिरिक्त एवाधाराधेयप्रतियोग्यनुयोगिवि-
षयविषयिभावादिति । इति गदाधरभट्टाचार्यकृत-
प्रथमव्युत्पत्तिवादः ॥ उत्पाद्यः । यथा,—
“सत्त्वं निविशतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते ।
आधेयस्वाक्रियाजस्य सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुणः” ॥
इति वेपदेवकृतसुगन्धोधीयकारिका ॥ आधेय
उत्पाद्यः । यथा पञ्चमयपात्रेषु रक्ततागुणः स
वक्रिसंयोगादिना निष्पाद्यते । इति तट्टीकायां
दुर्गादासः ॥

आधोरणः, पुं, (आधोरयति धोर्गतिचातुर्थ्ये
कर्त्तरि ल्युट्) हस्तपत्रकः । माज्जत इति भाषा ।
(“आधोरणा हस्तपत्रका हस्तारोहा निधा-
दिनः” । अमरः । यथा,—रघुवंशे ७ । ४६ ।
“आधोरणानां गजसन्निपाते
शिरसि चक्रेर्निश्रितैः क्षुरागैः”)

आध्मातः, पुं, (आङ् + ध्मा + क्तः ।) शब्दितः । दग्धः ।
वातरोगविशेषः । संयतः । इति मेदिनी ॥ (स्त्रीतः
दर्पादिना उद्धतः, विवर्द्धितः । यदुक्तं । “ततो
मानाध्मातः स पतति यदा शोकगह्वरे” । हितो-
पदेशे । “ततोऽसौ दर्पाध्मातस्तस्योपरि आत्मानं
निक्षिप्य पक्ष्मं गतः” । उत्तरचरिते । “न्यानि-
र्घोषममन्ददुन्दुभिरवैराध्मातमुज्जृम्भयन्”)

आध्मानं, स्त्री, (आङ् + ध्मा + ल्युट् ।) वातव्याधि-
विशेषः । तस्य रूपं ।
“साटोपमव्ययसुखमाध्मातमुदरं भृशं ।
आध्मानमिति जानीयाद्भोरं वातनिरोधजं” ॥
इति निदानं ॥ पेटफोपा इति भाषा ।
तस्य चिकित्सा यथा,—
“आध्माने लङ्घनं पूर्वं दीपनं पाचनं ततः ।
फलवर्त्तिक्रियां कुर्यात् वस्तिकर्म च प्रोघनं ॥
कर्षमात्रा भवेत् क्षुण्णं चित्रता स्यात् पलेन्मिता ।
खण्डादपि पुनं ग्राह्यं चूर्णमेकत्र कारयेत् ॥
भधुनाक्षमितं लिङ्गात् चूर्णमाध्माननाशनं” ॥
नारायणचूर्णं ॥ १ ॥

“दारुहेमवलीकुलशताकाहिकुसैन्धवैः ।
लिम्बेभ्यः कोष्ठीरस्त्रपिष्टैः शूलमाध्मानयुतोदरं ॥
हेमवती वच्चा । दारुषट्कलेपः ॥ २ ॥
“अभयारज्वधो घात्री दन्ती तित्ता सुही चिहत् ।
मुस्ता प्रत्येकमेतानि ग्राह्याणि पलमात्रया ॥
तानि संच्युय सर्वान्धि जलाङ्कयुगे पचेत् ।
तत्र तोयेऽष्टमं भागं कषायमवशेषयेत् ॥
निस्सर्गजैपालबीजानि नवानि पलमात्रया ।
तनुवस्त्रहतान्येव तस्मिन् काये शनैः पचेत् ॥
ज्वालेयेदनलं मन्दं यावत् कायो घनो भवेत् ।
ततः खले क्षिपेत् भागानष्टौ जैपालबीजतः ॥
भागांस्त्रीन् नागराह्वौ च मरिचात् द्वौ च पारदात् ।
गन्धकात् द्वौ च तानीह यावद्दशमं विमर्दयेत् ॥
रसो नाराचनमायं भक्षितो रक्तिकामितः ।
जलेन शीतलेनैव रोगानेतान् विनाशयेत् ॥
आध्मानं शूलमानाहं प्रत्याध्मानं तथैव च ।

उदावर्त्तं तथागुल्ममुदराणि हरत्यसौ ॥

वेगे भ्रान्ते च भुञ्जीत शर्करासहितं दधि ।

ततस्तत्स्येधेनापि ततो दध्योदनं मनाक्” ॥

महानाराचो रसः ॥ ३ ॥ इति भावप्रकाशः ॥

(वायुना सवेदनसुदरपरिपूर्णत्वमाध्मानत्वं । इति
रुग्विनिश्चयग्रन्थाख्यानकविजयरचितः ॥)

आध्मानी, स्त्री, (आङ् + ध्मा + ल्युट् + ङीप् ।)

नलिकानामगन्धद्रव्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

आध्मा, स्त्री, (आङ् + ध्मे + अङ् + टाप् ।) चिन्ता ।

स्मृतिः । इति शब्दरत्नावली ॥

आध्यात्मिकं, चि, (आत्मानमधिकृत्य भवं अधि +
आत्मन् + ठञ् ।) दुःखविशेषः । यथा । दुःखानां
त्रयं दुःखत्रयं तत् खत्वाध्यात्मिकं चाधिभौतिकं
चाधिदैविकञ्च । तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शारीरं
मानसञ्च । शारीरं वातपित्तश्लेष्मणां निमित्तं ।

मानसं कामक्रोधलोभमोहेर्षाविषादविशेषादर्श-
ननिबन्धनं । सर्वं चेतदान्तरोपायसाध्यत्वात् आ-
ध्यात्मिकं दुःखं । इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ॥
(आत्मतत्त्वविषयकं । यथा, मनुः २ । ११७ ।
“लौकिकं वैदिकं वापि तथाध्यात्मिकमेव च ।
आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत्” ॥

आध्यानं, स्त्री, (आङ् + ध्मे + ल्युट् ।) ध्यानं । स्मिन्ता ।
इत्यमरः ॥

आध्यापकः, पुं, (आ सन्त्यक् आध्यापयति यः इति
आध्यापकः । स एव स्वार्थे अच् ।) अध्यापकः । इति
शब्दरत्नावली ॥

आनः, पुं, (अन् + घञ्) उच्छ्वासः । वह्निर्मुखश्चासः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (अन्तःस्थितस्य प्राणवायोर्नासि-
कयोच्छ्वासः ।)

आनकः, पुं, (आङ् + अन् + ण्वल्) पटहः । भेरी ।
मृदङ्गः । शब्दयुक्तमेधः । इति मेदिनी ॥
(यथा, भगवद्गीतायां १ । १३ ।
“ततः शृङ्गाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः”)

आनकदुन्दुभिः, पुं, (आनकाः दुन्दुभयो देववद्यविशेषाः
यस्य जन्मनि । वसुदेवजन्मनि देवा दुन्दुभिश्च-
निश्चक्रुः ।) वसुदेवः । इत्यमरः ॥ (कृष्णपिता ।
यथा—हरिवंशे ॥
“वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ।
जज्ञे यस्य प्रसूतस्य दुन्दुभ्यः प्रानदन् दिवि ॥
आनकानां च संक्रादः सुमहानभवद्विवि” ॥)

आनकदुन्दुभिः, पुं, स्त्री, (आनकः प्रोत्साहको दुन्दु-
भिः ।) वृहङ्का । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

आनतः, चि, (आङ् + नम् + क्तः ।) गतः । तत्-
पर्यायः । अवाप्यः २ अवगतः ३ । इत्यमरः ॥
(अधोमुखः, विगतः, प्रगतः, विनयमयः । यथा,
हरिवंशे ॥
“पिष्टभाचोर्हि पादान् वै नमस्कृतुरानतौ” ।
महाभारते ।
“स कदाचित् मृगं विद्धा वाज्येनानतयर्ज्ज्वा” ।
मनुः ।
“रस्यमानतसामन्तं स्वात्रीयं देशमावसेत्” ॥)

आनतिकरः, चि, (आनति + कृ + अच् ।) पातितो-